

[Ninn Hansen.]

mærket og fremragende skrevet betænkning. Der er også ændringsforslag, men de ændrer jo ikke karakteren af det, man oprindeligt fik leveret.

Jeg synes da, det er glimrende, at Dansk Arbejdsgiverforening og LO interesserer sig så stærkt for en sag, som alle selvfølgelig må se på med alvor. Det er ganske urimeligt, når fru Inge Fischer Møller begynder at påstå, at nogen ikke interesserer sig for, hvordan det forholder sig med de ansatte. Må jeg i al tilfældighed bede fru Inge Fischer Møller om ikke at tage patent på noget, som hun jo udmærket ved interesserer alle, og hvor man selvfølgelig ønsker, at arbejdsmiljøet skal være sådan, at man skaber sikkerhed imod ulykker, at man tilrettelægger klimaet og forholdene sådan, at det bliver et godt arbejdssted.

Jeg finder det glædeligt, at de to store organisationer så positivt har interesseret sig for dette, og jeg vil da ikke bebrejde dem på nogen måde, at de føler sig mest tilfredse med en fuldstændig bemyndigelseslovgivning, hvor man overlader indholdet — måden, det skal virke på — til arbejdsministeren, til de forskellige udmærkede institutioner, som skal virke med denne lovgivning, arbejdstilsynet og andre. Jeg er da klar over, at de to organisationer, navnlig LO, føler, de kommer i godt selskab, når de skal drøfte det nærmere indhold med de pågældende, og at deres indflydelse derfor bliver størst, når man, som fru Inge Fischer Møller sagde det, får en rammelov — det er også blevet sagt af andre ordførere — altså en bemyndigelseslov, hvor man skal fylde på efterhånden.

Men spørgsmålet er: finder folketetinget, lovgivningsmagten, at det er tilstrækkeligt at arbejde med grydeklare retter? Jeg synes det ikke. Det har aldrig været meningen med den lovgivningsmyndighed, vi har, at man skulle lade andre levere materialet og så blot følge opskriften. Meningen var, at man selv skulle udarbejde lovene og gøre dem så klare, at man havde fastlagt bestemmelserne, så enhver virksomhed og enhver person vidste, hvad de havde at rette sig efter. Det modsatte er tilfældet med denne lovgivning.

Vi ved også af erfaring, at alt, hvad der hedder bemyndigelseslovgivning, bliver en

kostbar lovgivning på grund af den administration, den medfører. Også efter denne lovgivnings vedtagelse er der en fuldstændig uklarhed om, hvad denne lovgivning vil komme til at koste landets virksomheder. Man kan være tilfreds med eller utilfreds med at arbejde på denne måde. Jeg synes egentlig, vi alle sammen har fået forskellige advarsler i retning af, at der er mange her i befolkningen, der ikke synes om, at vi kommer med love, hvor man ikke ved, hvad man skal rette sig efter, altså med bemyndigelseslove af denne karakter.

Med hensyn til lovens virkninger — så vidt man kan overse dem — vil jeg sige, at jeg tror da godt, at store dele af erhvervslivet — når man ser på antallet af ansatte, så er det en væsentlig del af erhvervslivet — kan leve med denne lovgivning. Jeg ved da, at den industri, der er bygget op her i landet og har fornyet sig, allerede har gjort overordentlig meget i arbejdsmiljøspørgsmålet og vil være i stand til at virke under denne lov, også selv om man går til den yderste grænse af det, man kan kræve efter denne lovgivning. Men selvfølgelig bliver det omkostningsforøgende. Om det så samfundsmæssigt er tilstrækkeligt, at de kan leve op til det, det er en anden ting. Den større industri vil kunne klare denne lovgivning, det er jeg ikke i tvivl om.

Men vi har jo ikke udelukkende en storindustri her i landet, vi har også mindre virksomheder. Disse mindre virksomheder drøftes jo meget, bl. a. her i tinget, hvor der kommer smukke og skønne ord om, at nu skal man hjælpe de små virksomheder. Der kommer endda lovforslag, hvis formål skulle være at forbedre noget for dem. I tv kan man undertiden se en film, der fremstiller, hvor trist det er, at de små virksomheder forsvinder; man kan endda se en film fremstillet ud fra et politisk synspunkt, der går ud på at uniformere alt her i samfundet, men med inddragelse af en masse sentimentale vendinger om, hvor kedeligt det er, at de små virksomheder, navnlig detailhandelforretningerne, er forsvundet. Ja men hvad vil man egentlig gøre over for disse små virksomheder for at få dem til at bestå?

Dette lovforslag viser jo, at man vil fortsætte den lovgivningsvirksomhed, der først af alt har bevirket, at de er blevet slået ud, nemlig ved at stille nogle rigoristiske krav —